

HELYTELEN DÖNTÉSEK NYOMÁBAN

December 14., szombat délután

Az emberiség történelmét megörökítő krónikák úgy tüntetik fel, hogy a nemzetek fejlődése, birodalmak emelkedése és bukása az emberi akarat és vitéség függvénye, és az események alakulását nagymértékben emberek hatalma, becsvágya és szeszélye határozza meg. Isten Igéje azonban félrehúzza a függönyt, és az emberi érdekek, hatalmak és indulatok minden pro és kontra ténykedése fölött, mögött és általuk meglátjuk a végtelen irgalmú Isten munkáját, aki csendben, türelmesen viszi véghez a maga szándékát. – *Próféták és királyok*, 499. o.

Mindenki számára rendkívül nagy jelentőségű időben élünk. Uralkodók és államférfiak, bizalmi állású és hatósági emberek, minden társadalmi osztályból való gondolkozó férfiak és nők figyelme a körülöttünk zajló eseményekre szegeződik. Figyelik a nemzetek egymás közötti viszonyát. Észreveszik, hogy milyen feszültség uralkodik minden területen. Ráébrednek arra, hogy valami súlyos és döntő esemény van készülődben – a világ rettenetes válság küszöbén áll.

A Biblia és csakis a Biblia ad helyes látást ezekről a dolgokról. Benne tárulnak fel világunk történelmének végső nagy jelenetei, azok az események, amelyek már előrevetítik árnyékukat. Közeledésük zaja megremegetteti a földet, és az emberek meghalnak a félelemtől. – *Próféták és királyok*, 537. o.

Népünknek azt mondom, hogy senki ne távozzon el azoktól az egészséges és értelmes elvektől, amelyeket Isten lefektetett népe vezetésére. Senki ne támaszkodjon olyan irányításra, mint például a pénzfeldobás. Az ilyen módszer nagyon tetszetős a lelkek ellensége számára, mert hatalma alá vonja az érmét, és eszközei által véghezviszi terveit. Senki

ne legyen oly könnyen becsapható, hogy bizalmat adjon az ilyen jellegű módszereknek. Senki ne becsülje le tapasztalatát annyira, hogy olcsó eszközökhöz fordul vezetésért az Isten művével kapcsolatos jelentős dolgokat illetően.

Az Úr nem munkálkodik véletlenszerűen. Keressétek elszánt imádságban, és Ő késztetni fogja elméteket, valamint szátokba helyezi a kijelentést. Isten népét meg kell tanítani, hogy ne bízson emberi találmányokban és bizonytalan próbákban Isten vele kapcsolatos akaratának megismerése érdekében. Sátán és eszközei mindenkor készen állnak arra, hogy minden kínálkozó lehetőséget kihasználjanak a lelkek elfordítására az Isten Igéjének tiszta elveitől. Az Isten által tanított és vezetett nép nem ad helyet olyan módszereknek, amelyeket nem támaszt alá az „így szól az Úr” elve.

Akik azt állítják, hogy készülnek az Úr eljövetelére, kutassák alázattal akaratát, és olyan lelkületre törekedjenek, amely az Úrtól jövő minden világosságot készséggel befogad. Mint nép, elég sok tanítást kaptunk kötelességünket illetően ahhoz, hogy Istenre támaszkodjunk bölcsességért és tanácsért. Forduljunk Isten Igéjéhez tanításért! – *Szemlélmények*, 3. köt., 326. o.

December 15., vasárnap – Nehémiás reakciója

Josafát legfontosabb feladatának tekintette, hogy a törvénykönyv olvasója legyen, amely az Úr szavát tartalmazta... Izrael fejedelmeinek – orvosoknak, tanítóknak, lelkipásztoroknak és az Úr intézményeiben bizalmi állást betöltőknek – legfőbb hivatása eleget tenni a kötelességüknek, hogy mint biztos helyre bevett szeget rögzítsék az írásokat a nép előtt. Arra kell használniuk Istentől kapott tekintélyüket, hogy az emberek gondolataiba véssék az igazságot, miszerint „az Úr félelme a bölcsesség kezdete”. Izrael vezetői számára a Szentírás ismeretének egész területükön való terjesztése a lelki épség elősegítését jelentette; hiszen Isten szava levél az élet fájáról. – *A Te Igéd igazság*, 2. köt., 1039. o.

Bárcsak úgy tudnám ezt a kérdést Isten parancsolattartó népe elé tárni, ahogyan az Úr nekem megmutatta. Salamon hitehagyásának szomorú emlékezete mindenkit figyelmeztessen távolmaradásra ettől

a szakadéktól. Salamon gyengeségét és bűnét nemzedék adja tovább nemzedéknek. A legnagyobb király, aki valaha jogart tartott a kezében, akiről azt olvassuk, hogy Isten előtt kedves férfi volt, a helytelen vonzalma által megfertőzött és Istenétől nyomorultul elhagyott lett. A föld leghatalmasabb uralkodója nem tudott uralkodni a szenvedélyein. Salamon talán megmenekült, mintegy a tűzből kikapottan, bűnbánata mégsem tudta kiirtani a magas helyeket, sem lerombolni a köveket, amelyek bűntettei bizonyítékaiul megmaradtak. Gyalázatot hozott Istenre, mert inkább a bűnös testi kívánság uralkodását választotta, mintsem hogy az isteni természet részese legyen. – *A Te Igéd igazság, 2. köt., 1031. o.*

Egy gyülekezeti tisztviselő sem tanácsolhatja, bizottság nem javasolhatja, gyülekezet sem szavazhatja meg senki kizárását, aki vétett a gyülekezeti fegyelem ellen mindaddig, amíg Jézus útmutatását hűségesen végig nem járták. Amikor mindez megtörtént, a gyülekezet feddhetetlen e tekintetben Isten előtt. Akkor a bűnt nyilvánosságra kell hozni, ahogyan az megtörtént, és el kell távolítani, hogy ne terjedhessen. Meg kell őrizni a gyülekezet egységét és tisztaságát, hogy Krisztus igazságosságának öltönyében szenny és folt nélkül állhasson meg Isten előtt.

Ha a vétkező megbánja bűnét, és engedelmeskedik a krisztusi elvárásoknak, akkor kapjon ismét lehetőséget a bizonyításra. Ha mégsem engedelmeskedne és függetlenül magát a gyülekezettől, Isten szolgálóinak még mindig munkálkodniuk kell érte. Állhatatosan keressék a lehetőséget, hogy ráébresszék bűnére. Bármily súlyos lenne is vétke, ha elfogadja a Szentlélek munkálkodását, bűnének megvallásával és elhagyásával ennek bizonyosságát adja, akkor meg kell bocsátani neki, és újra szeretettel kell köszönteni a közösség tagjai között. – *Az evangélium szolgálói, 501. o.*

December 16., hétfő – Nehémiás feddő beszéde

A fényűzést, saját vágyainak kielégítését és a világ tetszését egyre inkább a nagyság jeleinek tartotta. Egyiptomból, Föníciából, Edomból, Moábból és sok más helyről vonzó, szép nőket hoztak. Ezek száma szá-

zakra rúgott. Vallásuk bálványimádás volt, mely a kegyetlen és lealázó szertartásokat tanította. A király – szépségüktől megbabonázva – elhanyagolta Isten és a birodalom iránti kötelességeit.

Feleségei nagy befolyást gyakoroltak rá. Fokozatosan rávették az istentiszteletükön való részvételre. Salamon először semmibe vette azt a rendelkezést, amelyet Isten a hitehagyás elleni védőgátként adott. Most pedig teljesen a hamis istenek imádására adta magát. – *Próféták és királyok*, 56. o.

Ábrahám felfigyelt arra, hogy már Kain idejétől kezdve milyen következményekkel jár az, ha Isten gyermekei istentelenekkel kötnek házasságot. Hágárral kötött saját házassága, valamint Ismáel, de Lót házassága is figyelmeztetésként állt előtte. Ábrahámnak és Sárának a hitelensége eredményezte Ismáel születését, vagyis az igazak összekeveredését az Istent nem félő nemzetekkel. Az édesapa befolyását meghiúsították az anya bálványimádó rokonai, később pedig Ismáel pogány feleségei...

Az istenfélők közül senki sem egyesülhet veszélytelenül az Istent nem félőkkel. „Vajon járnak-e ketten együtt, ha nem egyeztek meg egymással?” (Ám 3:3) A házasságban a boldogság a két fél egységétől függ, de a hívő és a hitetlen között gyökeres eltérés van az ízlések, hajlamok és célok terén. Két úrnak szolgálnak, és e két úr semmiképp sem férhet meg egymás mellett. Bármilyen tiszták és helyesek valakinek az elvei, hitetlen társa olyan befolyást gyakorolhat rá, amivel eltávolíthatja őt Istentől. – *Conflict and Courage*, 57. o.

Az ember nehezen tanulja meg, hogy Isten jól tudja, mit jelentett ki. A valóság az, hogy akik a Jézus Krisztust elutasító emberek közül választanak barátokat és társat, azok lábbal tiporják Isten törvényét, és végül átveszik barátaik gondolkodásmódját és lelkületét...

Mindig is érdeklődést kellene tanúsítanunk a megtéretlenek megmentése iránt, jóságot és kedvességet irántuk, viszont saját biztonságunk érdekében csak azok közül válasszunk barátokat, akik Istennek is a barátai. – *Isten fiai és leányai*, 165. o.

December 17., kedd – Ezsdrás reakciója

Krisztus kezdettől fogva kiválasztotta népét a világból, és elvárta, hogy szakadjanak el a világtól, ne legyen közösségük a sötétség meddő cselekedeteivel. Ha szeretik Istent és megtartják parancsait, távol maradnak a világ barátságától és élvezeteitől. Hogyan egyezne meg Krisztus Béliállal?

Ezsdrás próféta és a zsidó gyülekezet más hű szolgálai elképedtek, amikor a fejedelmek azzal mentek hozzájuk: „Izrael népe, a papok és a lévíták nem különítették el magukat e tartományok népeitől.” „Mindazok után pedig, amik ránk jövének gonosz cselekedeteinkért és nagy vétkünkért, hiszen te, a mi Istenünk, jobban kedvezél nekünk, sem mint bűneink miatt érdemeltük volna, és adád nekünk e maradékot. Hát megrontjuk-é ismét parancsolataidat és összeházasodunk-é ez utálatos népekkel? Nem fogsz-é haragudni ránk mindaddig, míg megemésztetünk, hogy sem maradékunk, sem hírmondónk ne legyen? Óh, Uram, Izrael Istene! Igaz vagy te, mert meghagytál minket maradék gyanánt, mint e mai nap bizonyítja. Ímé, előtted vagyunk vétkünkben, és nem állhatunk meg előtted e miatt!” (Ezsd 9:1, 13–15) – *Bizonyágtételek*, 1. köt., 279. o.

Az Úr végzése – „Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában...” (2Kor 6:14) – nem csak a keresztényeknek a hitetlenekkel való házasságára utal, de minden olyan kapcsolatra is, amelyben a felek bensőséges szövetségre lépnek egymással, és amelyben megkívántatik tőlük a gondolkodás- és cselekedetbeli összhang. Az Úr világos utasítást adott Izraelnek arra, hogy tartsa magát távol a bálványimádóktól. Nem volt szabad házasságot kötniük a pogányokkal, vagy bármiféle szövetségre lépniük velük. „Vigyázz magadra, nehogy szövetséget köss annak a földnek lakosaival, amelybe bemégy, hogy botránkozásra ne legyen közötted. Hanem oltáraikat rontsátok el, törjétek össze bálványait, és vágjátok ki berkeiket. Mert nem szabad imádnod más istent; mert az Úr, akinek neve féltőn szerető, féltőn szerető Isten ő.” (2Móz 34:12–14) – *Szemelvények*, 2. köt., 121. o.

Vannak, akik már érezték Krisztus megbocsátó szeretetét, és őszintén Isten gyermekei kívánnak lenni, de ismerik jellemük fogyatékos-

ságát és életük bűnös voltát, ezért kételkednek abban, hogy valóban megújította szívüket a Szentlélek. Nekik szeretném odakiáltani: ne ingadozzatok, ne esetek kétségbe! Gyakran kell még térdre borulnunk, gyakran fogunk még Krisztus lábánál bűneink és fogyatkozásaink felett sírni, mindazáltal nem szabad elcsüggednünk. Sőt még ha Sátán földre teper bennünket, Isten akkor sem taszít és feled el minket. Nem! Hiszen Krisztus Isten jobbán ül, és képvisel bennünket! (...)

Azt szeretné, ha újból visszatükröződne rólatok szentségének és tisztaságának fénye. Ha átengeditek neki magatokat, az üdvösségnek bennetek megkezdett munkáját folytatni fogja és befejezi Jézus Krisztus napjáig. – *Jézushoz vezető út*, 64. o.

December 18., szerda – Ezsdrás cselekszik

Ezsdrásnak és társainak az Úr művébe alattomosan belopódzó és annak legérzékenyebb pontját érintő bűnök miatti kesergése bűnbánatot ébresztett: „...a nép igen keservesen sírt” (Ezsd 10:1). Megijedtek, amikor megértették a bűn utálatos voltát és azt, hogy Isten menynyire irtózik tőle. Meglátták, milyen szent a Sínai-hegynél elhangzott törvény. Bűneikre gondolva sokan reszkettek...

Csodálatos reformáció kezdete volt ez. Ezsdrás és társai végtelen türelemmel és tapintattal, minden érintett személy jogait és érdekeit körültekintően mérlegelve igyekeztek Izrael bűnbánóit a helyes útra vezetni. Ezsdrás mindenekelőtt a törvény tanítója volt. Miközben személyesen megvizsgált minden egyes esetet, igyekezett a népet meggyőzni a törvény szentségéről és az engedelmesség áldásairól. – *Próféták és királyok*, 622. o.

Ezsdrás indítéka emelkedett és szent volt. Minden tettében az emberek iránti mélységes szeretet vezérelte. A szándékosan vagy tudatlanságból vétkezők iránti szánalma és gondoskodó szeretete mutasson példát azoknak, akik reformokat szeretnének megvalósítani. Isten szolgája legyen sziklaszilárd ott, ahol helyes elvekről van szó, de egyszerűen tanúsítson együttérzést és türelmet is. Ezsdráshoz hasonlóan tanítsa a vétkezőket az élet útjára, lelkükbe vésve az igaz tettekre készítő elveket. – *Próféták és királyok*, 623. o.

Elsődleges munkaterületünk a saját szívünk. Gyakorlatba kell ültetnünk a reform elveit. A szívnek meg kell térni és meg kell szentelődni, különben nem lehet közösségben Krisztussal. Megosztott szívvel soha, de soha nem lehetünk hasznosak ebben és a jövődő életben. Értelmes lényekként meg kell vizsgálnunk, hogy valóban előbb Isten országát és az Ő igazságát keressük-e. Legjobb, ha komolyan és nyíltan elgondolkodunk, hogy képesek vagyunk-e mindent megtenni annak érdekében, hogy elsajátíthassuk a keresztény reménységet, biztosítva így magunknak a hívők mennyországát. Ha Jézus Krisztus kegyelme által elhatároztuk, hogy így járunk el, akkor máris adódik a kérdés: „Mit kell eltávolítanom az életemből, hogy ezzel megakadályozzam az elesésemet?” – *Istennel ma*, 48. o.

Isten mai népének nagy bűne, hogy nem értékeli az Úr áldásait. Még mindig megosztott szívvel szolgálunk Istennek. Még kedvelünk némely bálványt, és annak áldozunk. Azonban ha Isten magasztos és szent igazsága helyet talál az életünkben, és beépül a jellemünkbe, akkor megszenteli a lelkünket. – *Istennel ma*, 50. o.

December 19., csütörtök – Mai házasságok

Az elveinket illetően nem szabad megalkudni azzal, hogy olyan véleményeknek és előítéleteknek engedünk, amelyeket Isten parancsolattartó népéhez való csatlakozásunk előtt vallhattunk. Beálltunk az Úr seregébe, és nem harcolhatunk többé az ellenség oldalán, hanem Krisztus oldalára álltunk, ahol összetartozó egységet alkothatunk nézetben, tettekben, lelkületben és bajtársi közösségben...

A szövetség szó részesedést, társas viszonyt jelent. Isten a legerőteljesebb illusztrációkat alkalmazza annak bemutatására, hogy ne legyen szövetség világi felek és azok között, akik Krisztus igazságát keresik. Milyen szövetség lehet világosság és sötétség, igazság és gonoszság között? A legkisebb sem. A világosság az igazságot érzékelteti, a sötétség a tévelygést, a bűnt, a gonoszságot. A keresztények kijöttek a sötétségből a világosságba. Krisztust öltözték fel, az igazság és engedelmesség jelképét viselik. Azon magasztos és szent elvek vezérlik őket,

amelyeket Krisztus kifejezésre juttatott életében. A világot azonban a becstelenség és igazságtalanság elvei vezérlik. – *A keresztyén nevelés alapjai*, 475–476. o.

Ha a feleség hűtlen és ellenkezik, Isten törvénye szerint a férj nem küldheti el, hogy egyedül éljen ezen a földön. Ha összhangban akar élni Jehova törvényével, a férjnek együtt kell maradnia a feleségével, kivéve, ha az asszony önszántából elköltözik. Lehet, hogy sokféle ellenkezést, elnyomást és szenvedést vesz magára, de Isten erejében és támogatásában vigasztalást nyer, és képes lesz a szükség idején felkínálni másoknak is Isten kegyelmét. Tiszta szívű, határozott és megingathatatlan elvekkel rendelkező embernek kell lennie, s akkor Isten megáldja bölcsességgel, és tudni fogja, hogy mikor, mit tegyen. – *Tanácsok a nemi életre, a házasságtörésre és válásra vonatkozóan*, 158–159. o.

Sokan vannak, akik feleségük vagy férjük befolyására hagyják figyelmen kívül Isten hívását. A férj ezt mondja: „Tudom, mi a kötelességem, de nem teljesíthetem, mert a feleségem ellenzi. Miatta nagyon nehéz volna engedelmeskednem.” (...)

Ezek az emberek azért utasítják vissza a Megváltó hívását, mert attól félnek, hogy felbomlik a család. Azt hiszik, hogy ha nem engedelmeskednek Istennek, a családjuk békés és szerencsés lesz. Ez azonban önámítás. Aki önzést vet, önzést is arat. Krisztus szeretetének elutasításával elvetik mindazt, ami az emberi szeretetet tisztává és állhata-tossá teheti. – *Krisztus példázatai*, 224–225. o.

Jézus egyenként ismer minket, és megindul gyöngeségeink láttán. Ismeri a házat, amelyben lakunk, és mindegyik lakó nevét is...

Minden lelket olyan tökéletesen ismer Jézus, mintha ő lenne az egyetlen, akiért a Megváltó meghalt. Mindenkinek a bánata fáj szívének. A segélykiáltás a fülébe hatol. Azért jött, hogy minden embert magához vonzzon. Megparancsolja: „Kövess engem” (Jn 1:44), és Lelke indítja, vonzza a szívet, hogy hozzá jöjjön. Sokan visszautasítják a vonzást. Jézus tudja, kik ezek. Azt is tudja, kik hallják boldogan hívását, és készek alávetni magukat pásztori gondoskodásának. Ezt mondja:

„Az én juhaim hallják az én szómat, és én ismerem őket, és követnek engem.” (Jn 10:27) Mindenkiel úgy törődik, mintha nem is volna más a föld színén. – *Jézus élete*, 479–480. o.

December 20., péntek – További tanulmányozásra

Próféták és királyok: „Reformáció” című fejezet.